

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 27.марта 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Добар дан.

Присутни су:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић и заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић,
- пуномоћници Чукановић и Радоњићи
- браниоци Радић, Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога се Ви јављате?

АДВ. ЗОРАН АГАТОНОВИЋ: За адвоката Драгана Палибрка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Палибрка.

АДВ. ЗОРАН АГАТОНОВИЋ: Сутра ће доставити заменичко пуномоћје у писаној форми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

- Затим Борковић, Шћепановић, Перовић, Петронијевић, Крсто Бобот.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Адв. Вучић Шћепановић се јавља и за колегу Мирослава Ђорђевића по заменичком пуномоћју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

- Радивојевић није ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко мења адвоката Радивојевића?

- Дејан Крстић који ће данас мењати адвоката Радивојевића.
- Од оптужених ту су Момић, Поповић, Цветковић, Николић, Обрадовић, Кастратовић, Видоје и Вељко Корићанин, затим Богићевић, Мишић, Сокић, Миладиновић, Брновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Кастратовићу сагласни да Дејан Крстић данас мења Вашег браниоца? Добро.

Значи Кастратовић потврђује да је сагласан да данас његовог браниоца мења адв. Дејан Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. За Мршовића? Добро.

За Мршовића пуномоћје предаје Огњен Радић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес одржи

Наставак доказног поступка.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Дабовић изволите. Реците ми молим Вас име Вашег оца?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Милован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и где рођени?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годину и место рођења?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: 07.03.1948. године, Никшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Сутоморе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Угоститељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете, познајете претпостављам Обрадовић Зорана?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете још неког од ових људи којима судимо овде, Момић, Николић, Мишић?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Познаје Обрадовић Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим у сродству?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: За?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Ви сте позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате осим одговора на питања која би Вас или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, то Вам је упозорење за сведоке. И пре него што почнете да дајете исказ, прочитајте текст заклетве ту испред Вас.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Заклињем се да, заклињем се са својом чашћу да ћу о свему што будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Не видим нешто, имам притисак, заборавила сам наочаре. Вјетар ми је очи разбио када сам кретала на аеродрому па не могу да гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Упозорена, опоменута, након што је положила заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам где сте били током 1999. године?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: У Сутомору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сутомору, да ли сте тада виђали Обрадовић Зорана?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите када или како?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па да ви кажем могу да се сјетим, знате шта, ја имам објекат који држим госте, пансионце и то, затвореног типа сам тада држала и то је био мај када је тај дечко долазио код мене, први гост који је био то је тај дечко био. Ја сам узела податке, и узела податке и тако мало попричали и увела га у књигу и тако питала како је, шта је, и он да ти кажем платио ми је ја не могу да се сјетим стварно колико је био смештај тада, само знам да су биле марке, марке. И ја сам њега смјестила, али ја сам била толико оптерећена са гостима пошто од тога живим, хоћу ли имати сезону, пошто сам била уговорила са Нови Кнежевац једна агенција аутопревозно из Кањиже, до Кањиже тамо и онда сам очекивала од њих хоће ли доћи или неће пошто ми је требала куварица да ми дође 15. маја и она није очекивала је и рекла да не може 15. маја него да ће да мало одложи да видимо и мени су они отказали негде 20. маја. И ја нисам држала госте, он је први мени гост био, тај Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је остао?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па да ви кажем, не могу тачно да кажем, био је одлазио је и долазио, ја стварно не могу да кажем праву истину пошто је он има некаква кола и знам са шатором нешто, спортска нека кола али да ви кажем не знам ја каква су била ништа, само знам да су спортска

пошто имамо велики паркинг, само су његова кола била на паркингу, али некад су била некад нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Предложила је одбрана Обрадовић Зорана коме овде судимо да будете данас позвани као сведок па ће прво они да Вас испитају. Значи прво његов бранилац. Изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице Ви сте поставили питање оно што бих ја питао, тако да даља нека питања немам, питање је било само наводи да ли је био у мају месецу, сведок је одговорила да јесте, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сутомору?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Тако да.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Сутоморе, ресторан „Сутоморе“ се тада звао.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли се сећате, још неких појединости везано за Зорана Обрадовића?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па да ти кажем, не могу ја да се сјетим нешто само њега, е могу да се сјетим да је нешто био румен у лице, плав, здепаст и плус могу да се сјетим зато што смо причали и ја узела податке, ја га питала и то, ја рекла да сам никшићанка родом, и он каже мене је очевина од Петрушића, то ми је остало у сјећању, пошто знам те Петрушиће.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли можете, ако можете да определите период, Ви сте сада поменули 15. мај долазак куварице, да ли је то тај датум?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па да ти кажем, то је било ови, овај куварицу сам очекивала тих дана да би она дошла 15. али она није отказала је, тек после можда на три, четири дана, он је већ био дошао по моме, тако колико се ја могу сјетити.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А можете ли определити оквирно о колико дана се ради да је он боравио код Вас у кући?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па да ви кажем не могу тачно пошто је он долазио и одлазио, да ви кажем, ја сам жена била оптерећена да ви кажем као свак за новцем, да зарадим, пошто сам ја имала два сина, сама, нема нико да издржава моју дјецу, ја сам само то радила, и видјели смо се некад „Добро јутро газдарице“ или тако „тетка Милена“ пошто сам се ја представила тетка Милена.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А да ли је у том периоду још неко боравио код Вас у кући, период бомбардовања?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Не, тада нико, после су ми дошли неки из Косовске Митровице полицајци и то је било негде крајем маја, крајем маја полицајци. Онда после сам имала ових, сезона је почела, после сам „Перпер“ једну групу држала, али мени су гости отказала, нисам имала госте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да Вас питам, да ли можете одредити оквирно цену смештаја, преноћишта или?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па добро то је марка била, не знам то је почетак сезоне било једно 4-5 марака не могу се стварно сјетити, јер ја сам пансион давала од 20 марака тако, али то је кажем ти људи који су ми долазили у старту, ја сам ту била хумана, што кажу једноставно ето да изађем у сусрет, мени се није ни што се каже пошто сам припремала се за сезону, али он је рекао да неће много останути тако, али мени, е по томе знам да је то нешто око 15-ог било пошто су требали првог да дођу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А да ли се сећате да ли је Зоран Обрадовић приликом доласка у Сутоморе, тога маја имао униформу на себи?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Није, није. Био је румен, набијен нешто, таквог се сјећам, баш на очевину ме подсећа његову, знам Петрушиће они су набијени овако, кратки.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли се сећате да ли је можда имао том приликом неко оружје са собом?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: А не знам, не знам. Имао је нека кола спортска, ја нисам прилазила колима, једино кад прођем да идем у продавницу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала, захваљујем се, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Сада Вас испитује тужилац унакрсно, значи то је један посебан начин испитивања, само одговарајте на питања. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте очекивали куварицу 15. маја?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када Вам је та куварица отказала?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па, није она отказала, рекла да неће, пошто су се они комешали, мене је та фирма која, та агенција набацила ту жену, набацила ту жену да она буде куварица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви звали 15. маја ту агенцију да питате да ли ће доћи куварица?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Да, да, очекивала сам око 15-ог да она дође ради, да би се усмерила и да среди ресторан и то пошто су они мене набацили ту жену, то није отвореног типа било, него затвореног типа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Е, и она је рекла да сачекам, пошто је ратно стање и овај из агенције, то је „Аутопревозно“ Нови Кнежевац био, имали су своју агенцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када је дошла нова куварица?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Куварица је отказала, није, и они су после отказали, да неће да дођу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали куварицу уопште после 15. маја?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Не, не, нисам имала ни госте, ни ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је куварица требало то да среди у Вашем ресторану?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Да припреми суђе и то што треба да се упозна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на то када сте разговарали са агенцијом око доласка куварице, када се појављује овај момак о коме причам?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Мени се чини да је он био дошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када кажете био дошао, је ли то увезујете за датум?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па ја сам у контакту она је требала 15-ог мене да дође.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И она није дошла 15-ог и онда је он дошао?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, молим Вас дозволите ми да приговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је, пазите, ово је унакрсно испитивање. Седите.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Да Вам кажем, ја могу, да ја могу да сведочим, да кажем истину, ја стварно он је мени се чини тада био стигао ту зато што сам очекивала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он стигао када је куварица требала да дође?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати. То је унакрсно испитивање.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па не, ја претпостављам да је он био већ тада, зато што сам ја контактирала тада са куварицом, он је већ и био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично, Ви сте тада контактирали са куварицом?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он долази после тога?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците ми које боје је био његов ауто, молим Вас које је боје био његов ауто?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Е богами не знам, само знам да је нешто шатор неки откривено нешто било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био велики ауто или мали ауто?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Онако средњи. Не могу ја да се сјетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, уписали сте га у књигу гостију, је ли постоји та књига гостију?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: А уназад 13 година, после није што кажу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како памтите да сте га баш уписали у књигу гостију?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Зато што сам виђала човека са стране, нисам познавала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је дао неки документ?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Личну ту карту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте уписали број личне карте?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесам, али ајде дођи ти, ја немам сад ни од кога, ми смо држали и Чехе и Министарство спољне трговине и све, ја немам ништа од тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли бисте могли данас да препознате тог човека?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па би.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте га виђали после тога?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Он је после мени се чини долазио после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате када је долазио?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па негде, зато што су избеглице почеле да долазе и он се појављивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате године када је после тога долазио, која је то година била?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Мени се чини исто 1999.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је био месец?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јул, август, не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како онда знате да је дошао у мају месецу, а не знате да је дошао у

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па, не знам тачно.

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Приговор судија, лепо је објаснила жена, први гост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Нећу да дозволим, ово није уреду, полази од нечега што није уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо немојте уопште сада, пустићемо да чујемо шта каже господин.

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Тужилац полази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу чули смо, то понављате. Ајде седите сада па да тужилац заврши.

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Приговарам, немој да дозволите овако ово, ово већ прелази у омаловажавање сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу седите.

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Исмејавате се сведоку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате да је долазио после 15. маја, а не знате када је долазио августа?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па добро, сезона је већ, био је рат је већ стао био када је долазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када почиње сезона у Сутомору?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Ја сам уговорила била 01. јуна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А откуд он 15. маја код Вас?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Ја не знам одакле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је дошао августа и јула месеца?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па био је после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: У августу, јулу, не знам да ти кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи не знате када је био касније?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па да ви кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Да ви кажем, ови могу да тврдим господине, зато што не могу да се ја сад сјетим тачно, а маја могу да се сјетим што ми је први човек био, пошто сам ја после држала и ове, овај групу „Перпер“, пјеваче неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Додатно неко питање господине Перовићу? Изволите. Господине Петронијевићу, чујем Вас.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја додатно питање морам након.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде додатна питања. Немојте објашњавати.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Оно што је већ госпођа изјавила, ко Вам је био први гост 1999. године?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па, он.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ово је одговор, а колико сте имали гостију у јулу месецу?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Никога, два полицајца крајем маја су дошли и „Перпер“.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: У јулу, јулу?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па ја.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јули?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Ја ти кажем мене је пропала сезона, није без ко је навратио тако.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А у августу?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: После су почеле избеглице да долазе и тако су знали на преноћиште и то.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: У јулу месецу, након бомбардовања?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па, ја нисам радила више, само ко је дошао. Нисам ја више имала ових, отказала је мени група, имала сам 60-70 људи.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не разумете ме.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Да.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Када се завршило бомбардовање?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па неће, ја не знам, 15-ог, што знам не могу ја да то знам, не могу ја да се сјетим.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли након тога има сезона, да ли има гостију?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Слабо сам имала, слабо сам имала да ви кажем, но сам примала тако групе, ово што су пјевали ка „Перпер“ и тако свираче и то који наступају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Петронијевић и Бобот, чујем Вас. Дакле, сада пошто су Вас тако испитивали, мени није јасно када је дошао тад Обардовић Зоран, како опредељујете Ви то време, по чему Ви то памтите?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па памтим зато што је баш био мај, јер очекујући ту госпођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куварицу?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је куварица требала да стигне?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Око 15-ог, а он је већ био код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дана је он већ био код Вас?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Е па да ви кажем ја не могу да се сјетим само је одлазио и долазио, није стално био код мене, час је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био само један дан или два, или недељу дана?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Не, не, остаје, он је мене платио, не могу ја да се тачно сјетим али знам да је нешто око 5 марака био, било овај преноћиште, наплаћивало се и више али тада нисам, у мене пансион 20 марака био, али пошто је то било она мутљавина, оно имала сам проблема са мојим сином, он се, син ми био на ратиште и да ви кажем нисам се толико ни оптерећивала са њим колико само знам да је био, и после можда се и не би ни сјетила да није он после наишао и „газдарнице“ говорио и после долазио, али с ким, како да ви кажем не знам, што се тиче тога, знате шта ја сам жена оптерећена, ја сам имала неке проблеме у породици, то и онда нисам, али стварно сам позната била као гостопримна да примим госта, да запамтим, да оде, да пође, особито када ми је рекао да му је мајка од Петрушића, ја сам рекла ти си онда ови, тебе је мајка Никшићанка, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш зато Вас и питам када сте тако били оптерећени, бомбардовање и све и то, како сте упамтили тај 15. мај?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Зато што ми је требала куварица да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: И очекивала сам је и није дошла и она је рекла, како је рекао овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада куварица значи за сада нећемо више да разговарамо о њој, да ли је он био један, два, више дана или је дошао управо тога дана или то уопште не можете да определите?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Не, он, при мом сјећању прије је био дошао можда на два дана, пошто сам ја 15-ог њу очекивала и она је мене јавила да неће, да ће да одложи још и тек 20. су ми одложили и фирма ми је одложила, агенција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да ли знате онда када је престало бомбардовање?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, ја уопште не могу док господин Петронијевић и господин Бобот, уопште не могу да Вас пратим јер ми праве жагор.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија извињавам се.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Онда можда негде 11-ог, 15-ог, не могу стварно да ти кажем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бомбардовање када је престало, бомбардовање?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: У јуну беше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну. Је ли сада био он ту код Вас или није, када је престало бомбардовање?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Није, није тада, но је после навраћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду од тог дана када је дошао око 15. маја па до краја бомбардовања, је ли он био ту код Вас или је напустио, или је био у више наврата?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Он је долазио и одлазио, да ви кажем некад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то долажење и одлажење, колико је то трајало?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па ја не могу тачно да оцјеним, некад сам му виђала кола на паркинг пошто нико није био на паркинг пошто имам ја велики паркинг, некад сам виђала та кола, устанем ја и одем тамо ка свака жена што има посла, ја сам мој имам два сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видите кола и?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: И онда одједном нестану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, а како је он могао да дође у Вашу кућу, у Ваш пансион а да Ви то појма немате?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Не, не, нијесам пансион, ја нијесам држала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него? Собу, собу?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па ја сам била говорила пансион, не са њим. Али да ви кажем, ја нисам са њим била уговорила, он је дошао ка да се смјести ту, ја са њим нисам имала никакав пансион, ја сам му говорила била са Новим Кнежевцом „Аутопревозом“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Нови Кнежевац, значи само нас сад не интересује Нови Кнежевац уопште, нити Ваши други гости, Вас је предложила одбрана Обрадовић Зорана и нас интересује само он, нико други.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Ја ето то колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је дошао и договорио се са Вама да буде ту код Вас је ли тако?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дана је уговорио?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Госпођо ја не могу тачно, само знам да је био једно 6-7 дана, 100 %.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како је могуће да он дође после и да уђе у вашу собу коју Ви имате и да Ви само видите кола, а да немате појма да је он дошао?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па мора да је ишао у своју собу, ја не пратим, да ви кажем, ја имам око 30 соба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кључ је код њега?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Код њега, ја ништа со тим нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то у оквиру тих 6-7 дана или дуже?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Одлазио је, долазио, некад сам му видела кола ујутро кад устанем, некад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је тај период у ком је он одлазио и долазио, тих 6-7 дана или месец дана?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па, можда једно 7-8 дана, пошто су мене они отказали, он је још био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су отказали кад?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Неђе 20-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20-г.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: А ова жена је требала 15-ог да ми дође, ова куварица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад су дошли ти полицајци?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Они су дошли неђе тамо око 01-ог а ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. јуна или 01. јула?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: 01. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна и како су се они звали?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се звали ти полицајци?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па да ти кажем, свима само сам уписала податке не могу ја да се сјетим, али не би се ни Зорана сјетила да није мајка му Никшићанка и онда је он навраћао „Ђе си газдарице“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, а полицајци? Колико их је било?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Два из Косовске Митровице и баш сам имала после гостију и они су слали госте после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти полицајци?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Смеђи људи су били, румени у лице, млади су били, па и овај Петрушић, овај Зоран је тада исто био румен у лице, набијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, него питам ови полицајци мислим ако је ту њих двојица, јел сте њих уписали у књигу?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Ја јесам, али госпођо ја не могу да сачувам, ја сам то све сада бацила и ја више се не бавим со тим, но.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам да ли сте уписали њих у књигу?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда упамтили њихова имена, ми више не тражимо књигу, само то питам.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Они су из ове Косовске Митровице и баш су рекли како су љути на Пећанце, тако нешто је било да ви кажем не могу ја да се свега сјетим, пошто ја стварно сам са сваким фино попричала и све, али ја сам вазда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и после тога је ли Вама пропала та сезона?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу и августу колико сте имали гостију?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па да ви кажем слабо, пошто су мене избеглице долазиле, како су бјежали долазили ми избеглице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је после био Обрадовић Зоран, да ли је био сам или са неким?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Са некаквим Косоварима, ја сам после примила Косоваре неке на смјештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате кад?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате када или не знате?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Па неће у августу, госпођо, али ја стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли знате или не знате?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Али се завршио рат, знам, мене је син тада био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања је ли тако?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Да. Завршио се рат тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чекајте да видимо да ли има Обрадовић нешто да Вас пита? Имате Ви нешто да питате госпођу Дабовић? Јесте били у контакту после са њим, са Обрадовићем? Госпођо јесте били после у контакту, је ли Вам се јављао?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Не, већ тада кад је био, исто када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим у овом периоду до позива за ово суђење?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До позива за ово суђење, да ли сте имали неку комуникацију?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Ја нијесам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли је још некад летовао код Вас?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте навраћао и 1991. и он је побјегао са једном цуром тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2001?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Е, 2001. у августу тада је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ће он нешто да Вас пита. Изволите Обрадовићу.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Добар дан. Како сте госпођо? Је ли се сећате мене?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Вјероватно да си ти, али ти си плав био.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па био плав. Био сам плав, више нисам. Ништа само сам хтео да

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: И био си дебео, а добро 13 година и остара си ми, био си румен.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па ништа, хтео сам само да кажем ово када сам био са том мојом садашњом супругом, да је то било 2000. године.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Добро.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Зато што сам ја 2000. године.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте, јесте 2000. године.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Већ напустио.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте, јесте у праву си. Е а 1999. јесте, јесте, у праву си.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Хтео сам само госпођи да се захвалим што је дошла овако пут прешла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте, јесте, у прави су, но ја да ви кажем нисам ја научила да идем по судовима и то, мене то мало шокирало, да ви кажем имала сам ја неке моје проблеме породичне.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ништа, само сам хтео да вам се захвалим за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли госпођо Дабовић?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Авионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кошта Ваш долазак?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: 130 и 15 такси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 145?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 145?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евра?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Евра, евра. Код нас су евре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, трошкови исхране?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Немам никаквих сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови исхране?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Нисам још, не требају ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам треба за данас?

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Ајде бре нећу да се зезам, платите ми пут и добро је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи на име доласка авионом до Београда и то на име повратне карте, као и на име доласка од аеродрома.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Он је био плав, буцко, а добро 13 година је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Све укупно 145 евра, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведокињи исплате трошкови у износу од 145 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јој, доста се ја сјећам тога, неких ствари, више се сјећам да су ми људи са ратишта, зато што сам ја имала ту преноћиште, то је једина кућа која је давала преноћиште, ми смо. Тада су хотели били затворени. Код нас су долазили када је семинар и то, код мене на спавање и то. Ја се више народа сјећам са стране но мојих мјештана, ја сам са народом радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо, ја сам Вам сад досудила ове трошкове које ћете да добијете за превоз, значи колико сте тражили и сада можете да идете.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Јесам ја завршила моју емисију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, можете да идете.

СВЕДОК МИЛЕНА ДАБОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас Стевановић Владана.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац првооптуженог Топлице Миладиновића, судија, извињавам се прво за оно мало шапутање, јер смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сад исто неко прави жамор и онда Вас нико не чује.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За оно шапутање јер је можда Вас деконцентрисало, није ми таква била намера. Колега Бобот и ја смо се нешто консултовали. Судија ја изражавам примедбу на начин постављања питања тј.извођења процесне радње унакрсног испитивања од стране тужилаштва и упућујем суд да овакав начин испитивања није онакав какав је законом одређен. Унакрсно испитивање јесте нов институт, ово јесте нови Закон, његова примена је таква каква јесте, али ово што тужилац овде демонстрира представља забрањене облике понашања и забрањен начин испитивања сведока. Ја упућујем тужилаштво, а и судско веће на члан 402 став 7, члан 398 став 3 и члан 86 став 3. У вези ова три члана када се прочитају сви ови ставови, доћи ћемо до закључка да је овакав начин постављања од стране тужилаштва, питања, недозвољен. Нови закон дозвољава могућност постављања сугестивних питања, али забрањује исто као и претходни закон све остале облике навођења, затим капциозних питања, изношења тврдњи које су неистините и из тога извлачење одређених закључака, навођења преварних облика питања којима се сведок наводи да нешто изјави што не мисли и тако даље. То су све ствари које заједно са собом носе одређене забране и ја молим судско веће и због судске праксе, јер ми сада почињемо да примењујемо тај институт, мислим да је јако значајно да га чинимо онако како то треба. Ја мислим да у закону није предвиђена ни ова шетња од стране тужилаштва, то је у америчким филмовима предвиђено, односно то се види само у америчким филмовима. Дакле, шетња по судници је деконцентрација, вика на сведоке, постављање питања за питањем и нечекање одговора да би се од сведока добило стање психичко које изнуђује питање или не дозвољава да сведок расуђује. То су све забрањене ствари. То можете видети и у правилима поступка и доказима Хашког трибунала, то можете видети у англосаксонском праву, надам се да је тужилаштво то проучило, иако законодавци и законописци нас нису баш на најбољи начин, јер би такве ствари прецизно овде забранили него се упућује на шест законских чланова. Али када се прочита ово што сам ја навео, ја Вас молим и молим тужилаштво овакав начин испитивања је недозвољен, недопуштен, укључујући и у више наврата постављање питања, истих питања на која је дат одговор. То је изричито забрањено, то и пише 86.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада, Владан Стевановић. Изволите.

Сведок ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам молим Вас Ваше личне податке, име Вашег оца?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и где рођени?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: 29.11,1979. године, у Подгорици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Васа Раичковића 18, Подгорица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Приватник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Обрадовић Зорана?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте с њим у сродству неком?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Остале овде оптужене, овако: Момић, Поповић, Николић, Кастратовић, Цветковић?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Ништа ми не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Пазите сада, сада ће прво да Вам прво дамо упозорење и заклетву па да видимо како ћемо да Вас испитамо. Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питање које би Вас и Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. И прочитајте текст заклетве ту испред Вас.

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када познајете Обрадовића, да ли сте га познавали 1999. године и да ли сте се тада можда дружили?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Зорана Обрадовића познајем прије 1999. године, пошто сам ја ишао у Пећ, пошто имам неке рођаке, сестра ми је тамо била и онда сам често ишао са 15, 16 година и од тад сам почео неко другарство с њим, излазили смо заједно у град, дружили се, неки временски период као момак још кад сам био са 16-17 година, ишао сам често у Пећ и тад смо се упознали, дружио се с мојим неким рођацима и тако били смо неко друштво тада и тако, дружили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а 1999. године?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: 1999. године га знам кад је долазио у Црну Гору код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Па, долазио је, то је било негде за време бомбардовања кад је било, долазио је да купује неке фарбе, био је код мене у госте, био је пар дана код мене кући па смо ишли заједно по мору, било је тачно средином маја ако се могу сетити. Знам да смо ишли у по приморју до Котора, до Сутомора на дан-два, он пође сам на пар дана, иде врати се, био је код мене, мој гост је био у Подгорици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада ће Вас испитати одбрана Обрадовић Зорана. Изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, Ви сте питали што је хтео да каже, ја могу у ствари исто питање које сам поставио пре сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо да ли је забрањено или не.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: По чему се још сећате дружења са Зораном Обрадовићем у време бомбардовања, шта Вас подсећа на тај период?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: То је давно било доста али неки детаљи и тако, знам да је долазио да купује фарбу за ауто, да смо ишли да тражимо то по радњама, сећам се исто позајмио сам му чак и неких 100 марака тад био исто за нешто му је било требало и тога се сећам исто, које ми ни дан-данас није вратио. Има још пар детаља и тад да смо ишли по приморју, по овамо-тамо, излазили у град, дружили се.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А можете ли да определите период, значи дужину трајања које је он боравио у Црној Гори у то време бомбардовања?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: То је доста кратак период био, али не могу сад тачно у дан да оно, значи јер је био код мене рецимо буде по два-три дана па оде по дан-два по приморју, па заједно смо били у Котору исто недељу дана, два, ради се о 10, 15, 20 дана, не могу, али ту смо били стално у контакту, значи тад је.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Морам да поставим питање да предухитрим тужилаштво. А како се Ви то сећате да је он био?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Па, било ми је чудно да у том тренутку човек, знам да је било бомбардовање исто, знам сећам се да је било бомбардовање, ја у Подгорици још, јер он је био једина особа с Косова која је дошла у том тренутку и то је дошао, ја не знам чак и ненајављен је био кад је код мене дошао у том тренутку и то ми је било мало чудно, јер тад нико нити је долазио, нити је био, нити сам знао да може да се дође, јер тад је било преко Подгорице је проблем проћи, доћи јер је био тотално ненајављен то ми је било исто тад за време бомбардовања да је он био код мене мој гост тад у то време.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сте имали још гостију током бомбардовања из Пећи, или села Штрпци?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Нико, чак ни моји рођаци који су ми тамо нису били, тек кад се то све завршило они су тек после дошли и били код нас опет прихваћени. Ти рођаци су после њега дошли тек код нас, дали смо им кућу у Врњачкој Бањи овим мојим рођацима што тамо држи, после оно кад су избеглице.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је имао униформу тад Зоран Обрадовић?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Није.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је имао неко наоружање са собом, оружје?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Ништа, тотално нормално као сад ја овако.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада Вас унакрсно испитује тужилац. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је радио Обрадовић 1999. године?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Фарбао кола колико се ја сећам, његов посао ако је био тамо још кад сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је још што знате шта је био по занимању?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Аутолакирер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли живео од тога?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Живео од тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је некад продавао заједно са Вама аутомобил?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да је продавао?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Ја сам још био млад тад тамо тако да нисм ни возио кола, али знам да је возио лепа кола, фарбао кола, радио, сређивао своја кола и тако другима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато некада да је нека кола продао у Црној Гори?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: То не могу се сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате кад је било бомбардовање?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Бомбардовање је било у марту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је трајало?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: До јуна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете Обрадовић је долазио код Вас у време бомбардовања?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: У време бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико пута је долазио?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Он је био у томе наврату, он је кад је дошао код мене он је био у интервалу целом је био само што буде код мене 2 дана на спавању, па онда пође 2 дана буде у Сутомору, 3, пође до

Котора, заједно смо пар пута били, чак је спавао код једног мог пријатеља исто пар дана на стари аеродром једно насеље којег.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате прошлог бомбардовања, па кад је први пут дошао код Вас, почетка бомбардовања када први пут долази?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Па тачно се не могу, знам Бобан је био тачно у дан, то је неки временски период који је прошао дан у који тотално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете колико је пута долазио у току бомбардовања?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Судија, стварно приговор, одговорио је на ово питање.

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Одговорићу опет, значи долазио је код мене је био у госте, мој гост и био је, да ли он пође на два дана то мора, врати се, значи долазио је у току.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема везе море, нема везе то два дана.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Судија, опет приговор, не може овако са сведоком да тужилац испитује, нема везе ово, нема везе, какав је ово начин испитивања, ово је суд овде, ово није пијаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Перовићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код Вас, значи код Вас у кући?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: У мој стан је долазио, спавао где ми фамилија живи која исто воли и готиви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико пута, још једном питам?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Види, мислите у једном путу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том једном наврату, пазите пита Вас тужилац у том једном наврату он дође буде два, три дана, оде у Котор, оде у Сутоморе и тако даље.

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Ја сам то рачунао као да је код мене у госте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све код Вас?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било једном, па онда више није долазио у току бомбардовања или је још некад тако дошао у току бомбардовања?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Једном је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако једном? Па онда ви идете заједно мало на море, мало код тог Вашег пријатеља?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: То је то дружење, то је време сезоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико траје то Вас пита?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: То је 10, 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10, 15 дана?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Не знам ни сам, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10, 15, 20 дана?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Па не могу тачно, то је судија било 1999. године, али то је било знам код друга спава 2 дана, код мене 2, па опет 2, па буде на море 2, па заједно пођемо на море 2 и то тако, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ако сам ја добро разумео.

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Неки временски период.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је био један такав долазак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један такав долазак, је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било са почетка бомбардовања, хајде да кажемо?

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Приговор, одговорио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати, шта је, пустите да чујемо, седите да чујемо.

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Одговорио је, не може да га пита кад је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, можемо ли да завршимо овог сведока?

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Не можемо, јер је одговорио судија да је у мају био, он га пита поново кад је био судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, не можете да знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рекао, није поменуо мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, немојте одговарати. Господине Бобот, немојте се јављати. Сада ћемо, пазите овако, значи имамо. Господине Бобот, сачекајте. Дакле, тужилац у пола реченице пита, значи он није ни завршио питање. Ја не знам како Ви знате шта ће он да пита, немојте скакати више молим Вас. Значи, дајте да завршимо ове људе који су дошли, ови јуче са Косова, ови данас из Црне Горе, сутра ови из Црне Горе. Значи, сачекајте да чујемо шта ће човек да пита. Сада сачекајте да видим шта сад хоће господин Бобот. Кажите, господине Бобот.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Захваљујем судија. Бранилац оптуженог Бобана Богићевића. Судија, ја се позивам на примену члана 402, последњи став, који говори о правилима испитивања сведока на главном претресу који упућује на примену члана 398 став 3-5. У члану 398, став.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бобот, немојте нам читати, немојте нам читати закон, немојте нам читати закон.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да би образложио, странке могу захтевати да у закону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Најбоље сад да чита.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Хоћете ми дозволити да ставим примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бобот, немојте у сред сведока читати закон.

АДВ. КРСТО БОБОТ: У закону пише, нећу читати, у закону пише да странке имају право да захтевају да се одлучи о забрани постављања питања. Ми то право можемо да искористимо само тако што ћемо подићи

руку и тражити приговор на коју тражимо Вашу одлуку, па онда одлуку судског већа. Ако Ви нама не дате да ми приговарама на питање тужиоца, онда тужилац поставља питања без икакве контроле одбране што је супротно члану 398 ЗКП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бобот.

АДВ. КРСТО БОБОТ: На тај начин испитивања Ви дозвољавате тужиоцу да испитује противно ЗКП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бобот?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Хвала Вам што сте ми дали реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да прво чујемо питање које је човек поставио. Ја у сред речи уопште не могу, у пола питања не могу ни да закључим шта ће да пита. Сада питајте, па када заврши питање онда Ви кажите молим Вас приговор, али немојте викати и немојте добацивати без микрофона и немојте скакати, молим Вас. Значи, хајде да чујемо које је било питање? Уопште не знам ни како сте почели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам почео питање и прекинут сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам онемогућен да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онемогућен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то, где је то онемогућено? Хајде кажите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Тада када је долазио код Вас да ли се можете сетити да ли је то било почетком маја, на средини маја или на крају маја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте сада да видим шта каже адвокат Перовић.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Приговор, зато што је сведок јасно и одређено у свом слободном излагању, а и на моје питање дао одговор да је проток времена 13 година и да једноставно не може одредити тачно када је било, али одлично се сећам да је изјавио да се сећа да је почела сезона и да је то било у мају и потпуно је питање неосновано, јер покушава на један сугестиван начин да кредибилитет сведока доведе у питање и да наведе сведока да се сведок труди да одреди датум за који претходно на исто питање није знао да одради и сматрам да је приговор од стране браниоца у потпуности основан и молим Вас као председника већа и судско веће да усвоји ову примедбу и постављено питање од стране заступника јавне оптужбе не дозволи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моје питање није гласило који је датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, није био датум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уопште нисам поменуо реч «датум».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, али сте питали кад и он је то рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао сам да ли је било почетком у средини или на крају маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је било средином, тако је и почео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања? Да ли сада Обрадовић има питања? Изволите Обрадовићу.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Добар дан. Хтео сам да се захвалим господину Стевановићу што је дошао да сведочи и онај новац што сам му остао дужан да ми је тако испало и да ми је жао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, приговор.

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Нисам то због пара рекао.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Хтео сам само да Вам се захвалим што сте дошли и поздравите фамилију. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још само који је ауто имао Обрадовић?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: То је био неки ауто зелене боје као ова фасцикла, не могу се сјетити, знам да је била нека чудна зелена боја, не могу се сетити који је модел, заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате који је модел?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате који је модел?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с тим аутом сте се возили, је ли?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Како сте дошли, како сте дошли до Београда?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Авионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и тако се враћате? Колико Вам то кошта?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Имам ту карту у џепу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћете горе у Служби за помоћ и подршку сведоцима. Само питам колико је то пара да би Вам сада досудили?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: 144 евра је карта и такси са аеродрома 15, у Подгорици 10 евра такси и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је то?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Па рачунајте, ја сам слаб с математиком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, морате да кажете „тражим толико“, морате да кажете колико тражите?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: 200.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како 200?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Па добро ево питате колико. 144 и 15 и 10, то је 160.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 160? Имате трошкове исхране?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове исхране?

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи,

Сведок трошкове за долазак тражи колико кошта авионска карта повратна и трансфер до аеродрома и то 160 евра, па му суд ДОСУЂУЈЕ овај износ у динарској противвредности по средњем курсу НБС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, добићете овај новац, сада можете да идете.

СВЕДОК ВЛАДАН СТЕВАНОВИЋ: Да ли сам слободан ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Позовите Јовић Светозара. Хоћете паузу? Е па, неће моћи, завршићемо данас мало раније. Значи, умирите се. Нисам била сигурна кад имате повратак? Кад имате повратак?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас имате? Добро. Не знам у колико сати, да ли сте можда требали први да будете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што знам да је прошли пут било нешто. Сачекаћемо само да један оптужени да дође из тоалета.

Сведок СВЕТОЗАР ЈОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да узмемо податке. Да ли смо узели прошли пут Ваше податке? Не. Како Вам се зове отац?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Чедомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени и где?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: 24.07.1960. у Косовској Каменици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ваљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете Топлицу Миладиновића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неког од оптужених овде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Од оптужених, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите и можете да ускратите одговор на питање које би Вас и Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Имате ту заклетву па прочитајте текст наглас.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад ћемо да сачекамо само оптуженог Сокића. Е сада, сад се умирите сви. Хоћете да ми кажете где сте били, да ли сте радили током бомбардовања, где сте били припадник ког одреда, који сте чин имали и да ли знате Миладиновић Топлицу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Био сам у Пећи, у чину мајора, у команди Војног одсека Пећ. Поручника Миладиновић Топлицу познајем пошто смо у истој згради становали и радио је са мном у Војном одсеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у неком међусобном, у истој јединици или у неком односу подређени, надређени или су то различите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је различито, је ли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Он је био командант, по пријему дужности био је командант одреда, а одреди су били потчињени директно команданту Војног одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли знате за неке догађаје у току бомбардовања у селу Ћушка?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: За село Ћушка сам чуо први пут догађај из новина и са телевизије, а ја сам 10 година живео, само знам отприлике где се налази где је на путу према Приштини, Пећ-Приштина, био сам у Захаћу, али у Ћушкој никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вас је предложила одбрана оптуженог Топлице Миладиновића, па ће прво они да Вас испитују, односно његов бранилац. Изволите господине Петронијевићу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија. Шта је тачно Ваше задужење, шта је Ваша специјалност оно што кажу у војсци?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја сам био помоћник команданта за оперативно-наставне послове, односно помоћник команданта за обезбеђење територије, а моја основна дужност је била команда са приштинским јединицама.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад кажете команда, да ли то подразумева сарадњу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Координацију?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Координацију.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта сте радили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете команда, да ли то значи сарадња?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То су дозвољени облици питања, сугестивна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па морам да га поучим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте сведока, веће.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, онда ме заштитите ја Вас молим од тужиоца ако можете, да бих могао несметано да обавим ову радњу. Хвала Вам. Шта сте Ви радили пре рата, дакле, непосредно пре рата?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Непосредно пре рата сам био референт оперативне послове у команди Војног одсека.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А где је било седиште Војног одсека?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Седиште је било у касарни у Пећи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А где је било седиште Војног одсека?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Седиште је било у касарни у Пећи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: До када је било седиште у касарни у Пећи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: До проглашења ратног стања, односно да 24-ог кад је проглашена мобилизација онда 24-ог током проглашења почетком мобилизације онда смо мобилисали јединице ван касарне.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је трајала та мобилизација, да ли је то било 24-ог или евентуално раније неколико дана?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Пре тога је била борбена узбуна.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сећате ли се кад је проглашено стање непосредне ратне опасности? Да ли Ви разликујете проглашење стања непосредне ратне опасности и проглашење ратног стања?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Мислим да је до 24. почетком бомбардовања.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хајдете да одредимо датуме лакше ће Вам тако бити. Кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: 24-ог.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је пре тога проглашавано непосредно ратно стање, односно стање непосредне ратне опасности да ли се сећате и када?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не сећам се.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислио сам обзиром на Вашу квалификацију да би то требали да се сетите. Кажите ми кад кажете до 24-ог, ево, одредили смо тај датум, шта је даље било где је Војни одсек измештен, где су јединице измештене?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па војни, након извршетка мобилизације Војни одсек је премештан, команда Војног одсека је премештена по граду на више локација, више пута је мењано место.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли било у касарни кога, јединица, опреме, наоружања или било чега?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: У касарни не, наоружање и муниција свакако није била у касарни, била је у издвојеним објектима Бело Поље, то је ван касарне, а у касарни не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је то далеко од касарне?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: То је далеко 3-4 километра отприлике.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, 24-ог, 25-ог, да ли је постојала могућност да у касарни постоји неко наоружање које је неко могао да дели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Колико ја знам, колико је мени познато, не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли можете да прецизније кажете где се евентуално налазио Топлица Миладиновић формацијски у том тренутку, рекли сте командант 177. је ли тако, Територијалног одреда?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Он је примио дужност негде непосредно пре почетка бомбардовања, то је било крајем марта, друга половина марта, а почетком мобилизације он се налазио, његово збориште је у Основној школи, мислим да се зове „Душан Мугоша“, у насељу Брежаник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Насеље Брежаник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми по његовом формацијском задужењу, дакле је био командант, односно командир одреда или командир или командант?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Командант одреда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Командант одреда? Да ли је он био задужен за деобу материјално-техничких средстава, наоружања, муниције, опреме и тако даље или је то постојала нека посебна?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: У ниједној јединици командант лично не задужи, он има свог руковаоца који задужио јединицу наоружањем и муницијом за време активности, а код њега конкретно је био, тад је био водник Радосављевић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он је водио рачуна о томе?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Он је водио, ми имамо спискове, на основу спискова појединим јединицама тако је и задужио.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми, колико је територијалних одреда било у саставу, и ако се сећате колико?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Команда Војног одсека је било 4 војно-територијалних одреда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То су?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: То су Пећ, Исток, Клина и Ђаковица.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И они су сви били под командом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Сви су били под командом команданта Војног одсека.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је био то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Потпуковник Антић, Душко Антић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли организацијски знате како се одред у командном смислу како се одред делио, колико је било, колико је имао чета, водова и тако даље евентуално?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Сваки одред јеј имао команду, имао у команди вод, имао три чете и три, четири самостална вода.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи три, четири самостална вода?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па то су мање јединице, као што је позадински вод, инжињеријски вод.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је постојао неки минобацачки вод?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Минобацачки вод и бесшаржерни топови.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми, у току рата где сте ви тачно боравили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: У току рата ја сам 90% проводио времена у команди Војног одсека.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је то било, да ли је било на једном месту или на више места?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: На више места. Мењали смо места, били смо у Уској улици, били смо код аутобуске станице, тако да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли виђали Топлицу Миладиновића у граду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Топлицу Миладиновића сам виђао кад је до претпочињавања 125. бригади долазио је у команду војног одсека на састанке у вези да извести да ли је, где се јединица налази, где је његово командно место, да ли има проблема по питању спискова за дневнице, за новчана примања.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете претпочињавање 125-ој? Када је то било?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па то не сећам се тачно али мислим да је било у другој половини априла.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У другој половини априла. Јесте ли Ви живели у Пећи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колко дуго?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: 10 година.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: '98 сте провели у Пећи претпостављам.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Од 90 и

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи говорим о оном стању противтерористичке борбе '98 године.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да, да, '98, '99 са јединицом изашао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: До увођења ратног стања? Јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: И после до изласка.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад сте изашли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Изашли смо 13. јуна '99.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Кажите ми јесте ли чули за лице по имену Небојша Минић са надимком „Мртви“?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не. Ја сам за то име и презиме и тај надимак сазнао из новина и лично, толико је било резервиста и војника, лично га нисам познавао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислио сам да евентуално негде из града или тако нисте чули нешто и тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А кажите ми кад је у питању мобилизација, каква је улога команданта одреда? Јел он тај који одређује кога ће примити, кога ће мобилизовати или за то постоји некаква процедура. Ако постоји, која?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Та јединица је формирана пре доласка поручника Топлице, односно сваки одред је попуњен јединичним картонима, а ту улогу врши начелник за мобилизацију у војном одсеку.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел то потпуно ван како бих рекао, ингеренција одлучивања команданта одреда?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па ван.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, он не одлучује ко ће доћи у ту јединицу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад је у питању попуна, дакле у току борбених дејстава евентуално дође до губитака, дође до болести, рањавања и тако даље, каква је процедура?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Процедура је да командант тражи, захтевамо од начелника, команданта војног одсека, командант војног одсека преко начелника за мобилизацију врши домобилизацију, односно попуну.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И опет командант одреда не одређује ко ће то бити?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не, не. Јер начелник војног одсека, начелник за мобилизацију има картотеку која је распоређена и нераспоредено људство и из тог нераспореденог допуњује.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Војно територијални одреди, какве су то јединице формацијске? Јесу ли то јединице које су предвиђене за тај први борбени ешалон или за евентуално неки други задатак?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не, не, то су јединице које су намењене за обезбеђење објеката у граду односно у насељу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли чули за ту поделу А и Б формације и тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: У одреду?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не у одреду, него уопште у том тренутку у оквиру.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: „А“ јединице су сталног састава, то је била 125. бригада, а ове јединице резервног састава, то је била 58. лака бригада и војно-територијална јединица односно команда војног одсека.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми јел су командно, структура по јединицама у свим овим одредима које сте малочас споменули, била стриктно одређена? Дакле, постојали су командири, заменици командира чета, водова, одељења и тако даље.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да, постављени су наредбом и формацијским местима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И они су сви имали одређену улогу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Имали су одређену улогу, углавном су били официри, старешине са чином.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Сада, само да видим да ли Топлица има неко питање. Нисам укључила микрофон, хоћете консултацију са оптуженим?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Могу један минут судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, хајде.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви можете почети са питањима слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, хајде. Да видимо да ли оптужени Топлица има нешто да Вас пита.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имам само још једно питање ако дозволите. Одреди, територијални одреди који су били, које сте малочас набројали, укључујући 177. одред, јесу ли имали формацијска нека средства везе и каква?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Формацијска средства везе? Имали су радио уређај РУП 12.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ли имали мотороле оне мале мотороле и тако даље?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја то нисам видео.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, да ли су дужили, да ли су постојале?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја то нисам видео а касније сам чуо да су имали при крају.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад кажете при крају, када?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па крај маја тако.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам више питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А сада тужилац, сада ће да Вас пита тужилац. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете Миладиновић је био командант.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Командант војно-територијалног одреда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је чин имао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Поручник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поручник. Као командант војно-територијалног одреда, да ли је био у обавези да води неке књиге типа како би ми рекли цивили, дневници или тако нешто?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па то сваки командант води, има, води своју документацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама познато да је Миладиновић водио своју документацију?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не. Мени то није познато јер ја нисам био надлежан за њега, нисам контролисао тако да не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли у обавези да води ратни дневник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја Вам кажем, ја не знам да ли је водио и

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питам Вас да ли је законски у обавези јел Ви сте мајор у чину и стручњак сте за војну област.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па требало би да води а да ли је водио и да ли је имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моје питање гласи да ли је у обавези да води?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекао је да је водио. Немојте значи рекао је да је у обавези а да ли је водио не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није рекао.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Рекао сам да је у обавези да води документацију а да ли је водио то не знам и није била моја надлежност да то контролишем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако постоје неки ратни дневници а пре тога, извињавам се, само имам ово питање. Да ли Ви знате који су тачно били ратни задаци и обавезе одреда којим је командовао Топлица?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Рекао сам обезбеђење објеката на територији општине Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се некад дешавало да они поред тога обављају и неке друге задатке?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја колико знам, мени није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су законски у обавези да раде нешто друго по потреби?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па нису они, њихова основна дужност је обезбеђење објекта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има неких ситуација да морају нешто друго да раде ако им се каже?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми овде имамо нешто што се зове ратни дневник и у ратном дневнику стоји појам „чишћење“. Шта то по Вама значи? Чишћење терена, чишћење села и тако даље.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па нисам се ја сусретао, нисам излазио на терен, тако да не знам шта се подразумева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта би требало да се подразумева по војној науци?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па по војној науци да ли има терориста, да ли има наоружања у том селу и односно неком објекту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи чишћење села? Да ли сте чули за неке акције које одред којим је командовао Топлица Миладиновић су биле типа чишћења неких села на територији општине Пећ?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за село Љубенић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Љубенић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Чуо сам за село Љубенић, али не знам за какво чишћење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли, добро. Да ли је било чишћења или било какве акције у селима Павлан, Захач, Пашино Село, Ћушка?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не знам, кажем нисам био надлежан нисам био претпостављени директно Топлици тако да не знам да ли је то рађено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могуће да одред којим командује Топлица оде на чишћење неког села у околини Пећи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Без наређења?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са наређењем. Да ли је то могућа ситуација?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тој ситуацији да ли командант одреда мора да буде на лицу места и да иде са својом јединицом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не знам стварно, не знам о чему се ради. Нисам учествовао, нисам био присутан тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас конкретно. Да ли је командант по закону у обавези да прати своју јединицу на лице места?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па командант не може стално бити на, његове јединице су на више места и не може бити стално на

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта не може, нисам чуо.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не може бити стално присутан тим акцијама, можда је изао наређење или нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је у околини Пећи било неких масовних убистава цивила?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је било примедби на понашање припадника 177? Одредом односно одредом којим је командовао Топлица у општини Пећ у смислу да су вршили крађе у смислу да су пресретали људе и тако даље?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па нисам упознат са тим, ја колико знам да је поручник Топлица наредио да његови војници носе ознаке односно беле траке како би се разликовали баш због тога што се причало по граду да се врши пљачка и крађа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у току бомбардовања да ли сте се виђали са Топлицом или нисте?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па рекао сам док је био присутан на код команданта војног одсека на реферисању односно захтевима за

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико пута се то дешавало да сте га Ви видели у току бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па можда два-три пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Два-три пута?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате кад сте га видели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чекајте да залепим само. Ви сте имали питања нека јел? Немојте сада, прво ћемо ми па ћете онда ви. Хоћете, мени уопште није јасно, значи Ви сте у команди како се зове то ваше, команда војног одсека јел?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту у команди војног одсека односно у војном одсеку се налазе ови војно-територијални одреди?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, када се води дневник ратни војног одреда, да ли се ту уписују задаци на које су упућују, који се дају војно-територијалним одредима?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па ја Вам кажем, ја не знам да ли је командант водио тај и да ли је уписивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовићу, имамо овде један ратни дневник па имамо у међувремену и скинуте ознаке „строга поверљиво“, „војна тајна“ и остале ознаке које постоје. Па овде имам на пример да сте податке

у ратни дневник унели Ви и Ваше име. Значи, ја Вас питам када војни одсек – команда војног одсека да задатак војно-територијалном одреду да ли се то уписује у ратни дневник? Да или не, то је просто. Када се значи, да задатак 177. ВТО, да ли се то уписује у тај дневник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да, ја сам то водио до 23. марта, после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, питам да ли се ти задаци уписују? Не питам да ли сте Ви уписивали. Хоћете да ми кажете после препотчињавања да ли се задаци за 177. уписују у тај ратни дневник команде ВТО или у ратни дневник команде овог 125?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја даље не знам пошто сам био претпочињен команди 125-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте 125. А Топлица овај 177.? Он је код команде војног одсека?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: И одред и све јединице су под командом 125. бригаде и команда војног одсека и 177. Док 69.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И где се уписују задаци који се даје 177. ВТО?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не знам ја где је уписивано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вама, да ли је Вама 125 давала задатке или сте Ви те задатке добијали на неки други начин према неком војном плану?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја сам у 125-ом имао сасвим друге задатке, нисам имао везе са 177. одредом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим Ви, него команда војног одсека. Да ли је команда војног одсека имала неки свој независни, независну позицију или има позицију такву да је потчињена 125-ом и ради само оно што 125. каже?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Само шта каже 125.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само шта каже 125?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где уписује она своје задатке? У свој ратни дневник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ваљда команда има свој ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли она, команда војног одсека даље даје задатке 177 и осталим војно-територијалним одредима.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или 125. ради директно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Командант јединице 125. односно 7. бригаде коме су претпочињени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дају директно? Добро. Е сада, чекајте да видим овде још нешто из овог ратног дневника. Кажите ми ко је Љубисављевић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Љубисављевић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Љубисављевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Љубисављевић је био командант војног одсека пре потпуковника Антића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Антића? Знате због чега Вас питам? Због тога што смо добили овде на тражење докумената овај, добили смо ратни дневник и овде каже „тврди и оверава“ ова свеска садржи 72 листа и тако даље, служи за вођење ратног дневника, тврди и оверава командант пуковник Љубисављевић да је он то Љубисављевић дао ту свеску и онда је то затим попуњавао Антић. Јел тако ми кажете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Није могао ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да попуњава Љубисављевић.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: То је можда била свеска дежурства или тако а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам читам овде шта пише пошто смо добили из ВБА, ништа друго.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Јер пуковник, он је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће да је то свеска која је дата, ова свеска служи за вођење ратног дневника то је дао Љубисављевић вероватно Антићу. А сада ћемо да видимо овде где су Ваши потписи, где се Ви овде налазите. Ево само мало да прочитамо ово ако је могуће, пошто је то писано руком и још је копија. Веза функционише по плану, 177. нека сада ово је ВТО, извршио претрес терена села Ћушка, села Захач, села Павлан, мајор Јовић обишао 3/177. Да, шта је ово? И праћено стање врло добро. Нађено стање врло добро. Ту пише 14.05.'99. То је датум који нас занима.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: То је трећа чета у бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећа чета 177. ВТО она је у бањи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је бањска јел?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај претрес терена села Ћушка, Павлан, Захач? То нас интересује.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте ишли само ову трећу да обиђете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нађено стање је врло добро. Чекајте да видим шта је, по наређењу команде 125-е мајор Јовић је отишао такође за оперативца у Дечане. То је то, а за овај претрес, није Вам познато Ћушка, Захач, Павлани?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком сте односу Ви били са оптуженим Топлицом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим на некој вишој позицији?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не, ми се никад нисмо ни дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас уопште да ли сте се дружили него у војсци, хијерархијски ко је био изнад Топлице Миладиновића оптуженог?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: По чину ја, а нисам му ја био претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко му је био претпостављени?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Командант војног одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који се зове?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Душко Антић потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је давао задатке Топлици?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онај Јанковић Миличко из 125-е?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Јанковић Миличко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он давао Топлици задатке?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па не знам. Јанковић Миличко је био из састава 125. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Али не знам да ли му је давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ово ако је унето да веза функционише по плану и да је 177. извршио претрес терена и да сте Ви обишли ту трећу чету 177-ог ко јој је давао те задатке Антић или Јанковић Миличко? Вама и Топлици.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Јанковић Миличко мени није био претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Значи, то је Вама дао тај задатак Душко Антић? Ко Вам је дао тај задатак? Овај што овде пише, што је унет у ратни дневник.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не знам који датум, којег датума је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14. мај ја Вам кажем, то је тај датум.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: 14. маја сам био у саставу 125. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја то Вас и питам. Значи, ако овде пише у ратном дневнику да сте Ви обишли Трећу чету 177-ог и нађено стање врло добро. Ко је Вама дао тај задатак 14. 05?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па не знам, не сећам се стварно. Ја не знам о чему се ту ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам 14. маја, када овде стоји да сте Ви обишли ту чету. Ко је Вама тада могао да да тај задатак? Ко је Вама дао тад

задатак? Ко ме сте Ви тада били потчињени? Ко Вам је давао тај задатак разумете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Командант 125. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то више није Антић него Јанковић.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не. Није Јанковић него Живановић пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Живановић, добро. А Јанковић је овај, добро. Па онда по наређењу, ево то и пише по наређењу команде 125. мајор Јовић отишао за оперативца у Дечане. Тако и пише овде.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По наређењу 125. У то исто време када је 177. потчињен овај, такође тој 125. да ли Живановић или Антић дају задатке 177. ВТО и оптуженом Топлици Миладиновићу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па ваљда 125, ја нисам писао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, ми знамо ко је писао. Ми уопште немамо ту дилему, ја то Вас и не питам. Значи, ја само питам ко Живановић или Јанковић? Ви то не знате.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видим да ли је нешто забрањено господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац првооптуженог Топлице Миладиновића. Ви сте управо судија сада изнели једну констатацију која мислим да није утврђена сем ако судско веће нема предубеђење које би давало сасвим другачији статус том доказу. Овде је саслушан као сведок пуковник Антић који је веродостојност тог истог списка који Ви читате, довео у сумњу. Према томе, мислим да сте били дужни да то предпочите сведоку пре него што му цитирате и тврдите да знате ко је то написао. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево сад сте му Ви изнели, што није лоше. Не знам шта још да Вас питам знате овде, пошто Ви то не знате, овде стоји 07.05. захтев 125 МТБР за чишћење Ћушка, Пављан, Требевић, Благаје и тако даље, али Ви то не знате. 07.05. знате ли да је Топлица можда Миладиновић предложен за неко унапређење?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току бомбардовања, не? А где су се подносили извештаји о томе како је неки задатак извршен?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Команди 125.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код овог пуковника Живановића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковник Живановић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту подносио и Топлица у време када је било претпочињавање?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не знам, ја нисам присуствовао, ја сам у команди био, команда бригаде је већа јединица где ја нисам могао да учествујем на тим реферисањима пошто је он имао своје помоћнике а ја сам само придодат тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће онда, све теоретишемо, дакле, Ви хоћете да ми кажете да знате само шта сте Ви радили јел и ништа друго?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А теоретске ствари знате или сте заборавили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Како мислите теоретске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овако теоретске, да ли може непосредно рецимо да прескочи неко командира чете и да директно командире вода или одељења да командир?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Па ја то не знам да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то сам хтела. Значи, не знате чак ни да Вас питам. Да ли господине Борковић имате неко питање?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ево само да питам да ли је сведоку познато да ли постоји у ратној јединици формацијски рецимо интервентни вод? Да ли је овај 177 имао интервентни вод?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја колико знам не. Јер интервентни вод не постоји у формацији одреда.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Па добро, ко врши чишћење терена? Да ли минобацачки вод или интервентни вод?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја стварно не знам о чему причате.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Па ево овде кажу сведоци и окривљени да постоји интервентни вод у саставу овог 177. одреда.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја за тај вод не знам.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: И да је управо тај вод ишао у село Ћушку да врши претрес села.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ја то не знам, нисам био надлежан да контролишем и не знам. Нисам ни чуо право да Вам кажем.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Јел постоји официр безбедности у гарнизону на нивоу чете, батаљона и тако.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: На нивоу гарнизона је постојао официр безбедности и свака јединица има официра безбедности.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Јел Вам познат неки Булатовић Дејан?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Булатовић Дејан је био начелник безбедности у команди војног одсека.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Шта је тада био по чину?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Капетан прве класе.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Јел знате где живи и где ради?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не, ја нисам у никаквом контакту од '99 нисам био док ме није суд позвао овде, нити знам где се налазе јер сам ја прекомандован у Нови Сад, из Новог Сада у Ваљево тако да са никим у контакту нисам био и први пут сам овде 23.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Добро. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко? Не? Још нешто имате да кажете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли до Београда?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: „Беовозом“ као прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел смо Вам прошли пут платили трошкове?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Право да Вам кажем, нисам ни контролисао на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад нисмо имали пара него је ишло на рачун.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Ишло на рачун 400 динара нисам ни обратио пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо сада да ли има паре.

Сведок трошкове тражи за долазак до Београда и повратак у Ваљево и долазак до суда у износу од 400,00 динара.

Па му суд досуђује 400,00 динара да му се исплати на руке у Служби за помоћ и подршку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови исхране?

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Пробаћемо да видимо да ли има овде сада пара да вам се плати. Можете да идете.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ЈОВИЋ: Хвала. Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Сутра ћемо, сутра, значи завршили смо данас са овим сведоцима. Сутра су сведоци такође из Црне Горе, Мијо Брајовић, Миленковић Душко и долазе вештаци Ана Најман и Бранко Мандић како су тражили, који су вештачили овог сведока Рашковића. Да ли одбрана зове и неког стручног саветника или ће само да испитује ове вештаке? Не? Господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја неvezано за ово Ваше питање имам један предлог који би се, консултовао и са Вама зато што сте Ви упознати са тим, јер одбрана нас пар адвоката је дошло посредно до сазнања да у поступку који се суди такозваној „Гњиланској групи“ коју чини, где су припадници ОВК да се појавио заштићени сведок којег је тужилаштво обележило „Божур 50“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Није се појавио. Поступак је базиран на његовом исказу.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: И да је у тој изјави сведока саопштено да се на дан 14. мај, кажем посредна сазнања имамо, не знам да ли су тачна, овај, тврди да је у селу на тај дан било припадника ОВК. С обзиром да тужилаштво све време и у оптужници тврди да се ради о злочину над цивилима, предлажемо Вама да се прибави путем суда ова изјава сведока „Божура 50“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Божура 50“ значи, Ви предлагете да зовемо и овде?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Па ја претходно предлажем да се само изјава прочитамо, пошто имамо посредна сазнања да прочитамо изјаву па онда на основу тога би предложили да ли да се саслуша и испита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово је евидентирано да се, ко да прочита? Да прочитате сви да прочитају исказ, да се прочита исказ сведока „Божура 50“ из са главног претреса или из истраге?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Тужилаштво од почетка па до данашњег дана уводи забуну, погрешно лоше чује и онда свара забуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лоше чује, поновите му да не чита, одмах да може да се изјасни.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Осим оне одредбе требало би још нека ограничења, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Треба ме укинути.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Не, него лекарско уверење о психо-физичкој способности за учешће у поступцима где је запрећена казна преко 10 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да разговарате са тужиоцем непотребно, непотребно уопште. Знате, посебно у ситуацији са оним ограничењем година, Уставни суд и тако даље. Хајде сада да.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Председнице,

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одбрана нема законских права да учествује у поступку. Зашто му дајете право да поставља питања? И да коментарише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете, дајте овај предлог конципирајте и најбоље се држите тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По закону нема услова да прича овде.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Предлажем да се прибави изјава, што сам и рекао сведока „Божур 50“ из предмета који број, не знам који је број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Предмета и да нам доставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјава из истраге или са претреса?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: И из истраге и са претреса. Пошто не знамо који је предмет, само имамо споредна сазнања као што сам се изјаснио да у поступку који се суди „Гњиланској групи“. И да се та иста изјава, да буде достављена одбрани зато што је у тој изјави тог заштићеног сведока

наведено да је на дан 14. мај, да су на дан 14. мај били припадници ОВК присутни у селу Ћушка а након тога би се одбрана изјаснила да ли жели да постави непосредна питања заштићеном сведоку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац се противи. Значи, кажите овако

Бранилац Перовић а придружују му се и браниоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који се још придружују браниоци овом предлогу? Сви браниоци.

Предлаже да се прибави и одбрани достави исказ сведока „Божур 50“ из предмета овога суда тзв. „Гњиланска група“ јер је одбрана упозната да је „Божур 50“ рекао да је 14.05.1999. ОВК био у селима па да се евентуално касније позове „Божур 50“ да сведочи и у овом поступку и да га одбрана евентуално испита.

Заменик тужиоца противи се овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучићемо о овоме, мораћемо да размислимо. Сутра значи рекла сам вам Мијо Брајовић, Милинковић Душко и вештаци. Припремите се за вештаке.

Главни претрес је довршен.

Наставиће се сутра у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су предлози Момић Ранко, је ли тако? Момић Ранко и Поповић, Момић и Поповић су сутра.

Наставиће се сутра 28.03. у 09:30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите Поповићу, не, је ли то Поповић рекао? Ајте кажите, ајде кажите.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја само нешто да кажем. Добар дан прво свима. Пошто ме овде боли значи опет новине исто пишу јуче, то је безобразлук значи, невиђени безобразлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које новине сте читали?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Новине „Блиц“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Блиц“.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: А вероватно и сваки, паравојна најмање 44 цивила, најмање убијена значи има још, а и ово не знам како су нашли. Значи безобразлук, велики безобразлук. Да ли су они школовани, да ли им је тако наређено да пишу, не знам, што год ја кажем овде неће то да напишу, значи све исто, ето само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поповићу, ајте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Поштовани суде, ово је исечак из јучерашњих новина „Блица“ о нама злотворима човечанства писали ови који пишу то, паравојна формација „Шакали“ никад није постојала, треба милион пута да кажем да ми се никад то не уважи. Кад сам своју одбрану изнео испред истражног и испред вас овде реко сам да сам имао двадесетак минута до тридесет борбе са тима, полако излази на видело, да није било то сад цивила, не кажем да није било, појединачно, могуће је све то да је било али да је дошло до кратких борби од двадесетак до тридесет људи било их је, а овај ваш сведок заштићени из предмета гњиланског је то сам изјавио, знаш како то струји, дође до гласа. Према томе то је у вези тога. У вези нечега другог хтео сам да питам ја Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Превасходно Вас као председницу већа, која ја имам права кад ми неко лично из породице умре и каква?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте ме обавестили ишли би на сахрани, пошто ме нисте обавестили хоћете сад, је ли готово, је ли седам дана оних било, хоћете сад у суботу да идете?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је 30 дана већ прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30 дана.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Сад ће 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то, кад је Поповићу, ког датума?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Четрдесетица госпођо не знам јер он породицу нема сем мене и сестара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Он деце нема, неожењен је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте Поповићу, кад Ви хоћете да идете?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја бих ишо госпођо у току следеће недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Важи.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Значи није проблем мени то, мени је проблем неки већи бол. Тражио сам телефон начелника ове установе, није се удостојио господин ни да одговори нешто а камоли да да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповићу, што нисте тражили, ја Вам одобравам ванредне телефонске.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја знам да бисте ми Ви одобрили госпођо, али знам да је то касно, да сам службено посло то док би до Вас стигло два-три дана би требало и због тога ја нисам хтео писмено да се Вама обратим. Тражио сам код њега пријем да дође до контакта телефонски с Вама или да ми дозволи телефоном да поразговара, не тражим ја никакву милостињу, нити ћу је тражити и уједно обавештавам суд да мој адвокат више ниједну жалбу не пише никоме, не треба ми жалба никаква, молба никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ког дана хоћете да идете, је ли имате неки одређени дан или било кад?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, тог дана само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана, ког?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Суботу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећу суботу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је 06.?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да, отприлике тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. април, чекајте да израчунамо.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Отишо бих да видим где је сахрањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 07. април?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли 07.април? Да ли гледате календар?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Толико од Вас, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да видимо који је датум. Значи 07. априла хоћете да идете, где је то, који град?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крагујевац. Добро. Да ли имате заказано на гробљу, хоћете да стигнете?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нема, не знам ништа госпођо, немам контакт никакав, значи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете на пример кад се.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам ни где је сахрањен на којем гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли знају сестре? Је ли вам писала жена где је сахрањен?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Жена ми је писала да је сахрањен у Крагујевцу али да она не зна ништа о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко она?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Сестра, жена ми. У писму том што ми је послала она ми је само рекла да је чула да, јер он је госпођо човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, али не можемо тако да разговарамо, значи хоћете овако да видимо да идете у суботу у Крагујевац на гробље на пример од 11 сати, а Ви тамо обавите писмо, комуникацију да за тад буде

ако иде поп и тако даље и да кад се то обави тај помен да се вратите, да ли може тако?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Прихватам сваку која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим оптужени Поповић Срећко наводи да му је у међувремену преминуо брат, да је касно сазнао, није био на сахрани па моли да му се омогући да оде 07. априла на помен поводом 40 дана па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се обавести управник и да се наложи да се Поповић одведе тако да на гробље стигне нешто пре 11 часова 07. априла у Крагујевац и да се по обављеним обичајима за 40 дана врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Послаћемо то сутра тако да они имају времена да Вас организују. Ето то је то.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Још нешто само кратко. Што се тиче сведока мојег, који није мој, ја њега сам три пута у животу видео, Дејана Булатовића, молим суд да тог човека доведе овде, не треба он мени да лаже за мене ништа, само да каже да ли сам ја био код њега и у вези чега смо разговарали, ништа даље не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, ја сам рекла према подацима које Ви дајете они тамо тај Регионални центар не може да га нађе.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Министарство унутрашњих послова ако неће да га тражи или војно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли можда име његовог оца?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је онда нешто што се крије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповићу, одакле је он родом тај човек?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је он година тад имао на пример па да израчунамо колико сад има?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нека је био око 35-36-37 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сад има, колико, 45 година.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Значи ја сам с њиме два пута, евентуално три пута се састао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико он година сад на пример има, 50 година?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Чим је активан још по чину мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је активан сада и мајор?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесте и сад је активан, мајор је по чину сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То су ми информације које имам од адвоката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али где је, куд, како, шта, ја с њим толико контакта нисам имао и тражим да ми се адвокат мој, Рајка Балтића мајора тада који је био шеф Безбедносне агенције за тај реон да дође у својству сведока који ће потврдити ко је тај Дејан Булатовић и кад смо ми били под командом овог, овог или овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи

Оптужени Поповић предлаже да се саслуша у својству сведока и Балтић,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли име?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Рајко, он је председник Рвачког савеза Србије, мислим партизанског, наћи ћете га сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рајко, добро. Унели смо то, сад можете да се вратите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, то је то. Изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сам само хтео да будем од помоћи везано за ово, али Ви сте већ одредили датум, мислио сам да ја пробам да позovem породицу да видим где, на којем гробљу, од колико сати, то сам само хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, каже човек да је 07-ог.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Е па добро, не, не пошто је било нејасноће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Значи видимо се сутра у 09:30.

Довршено у 11:20.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА